הואיל וכתיב ומן הצאן כמאן דכתיב יחדו דמר ולרבי יאשיה דאמר אע"ג דלא כתיב יחדו כמאן דכתיב יחדו דמר ליבעי קרא הכתיב אם עולה קרבנו מן הבקר יאם מן הצאן קרבנו ואיך איצטריך ס"ד אמינא הני מילי במפרש אבל בסתמא לייתי מתרוייהו קמ"ל אמר מר חטאת מין חל"א ובה אמר תודה לאו זבח הוא איצטריך סלקא דעתך אמינא הואיל ואיכא לדם בתודה לא חיבעי נסכים ומאי שנא מאיל נזיר דאיכא בהדיה לחם ובעי נסכים סלקא דעתך אמינא הדם שני מינין הכא ארבעת מינין קמ"ל ולכתוב רחמנא לפלא נדר או נדבה ולא בעי עולה אי לא כתב רחמנא עולה הוה אמינא ועשיתם אשה להי' כלל לפלא נדר או לנדבה פרט ג' לריח ניחוח חזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש דבר שאינו בא על חטאת אף כל שאין בא על חטאת ארצא חטאת ואשם שהן באין על חטאת אביא בכור ומעשר ופסח שאין באין על חטאת ת"ל עולה השתא דכתיב עולה כלל ופרט מה מרבית ביה מה הפרט מפורש שאינו מרייב ועומד אף כל שאינו מרייב ועומד להביא ולדות קדשים וחמורתן ועולה הבאה מן המותרות ואשם שניתם לרעיה וכל הזבחים שנזבחו שלא לשמן והשתא דאמרת אי לדידא לפלא נדר אי לנדבה למה לי לחלקם איצטריך סלקא דעתך אמינא עד דמיתי נדר ונדבה לא ליבעי נסכים קמ"ל דאייתי נדר לחודיה ליבעי נסכים ואי אייתי נדבה לחודיה ליבעי נסכים הניחא לרבי יאשיה אלא לר' יונתן למה ליה ס"ד אמינא אייתי נדר לחודיה ליבעי נסכים אייתי נדבה לחודיה ליבעי נסכים אייתי נדר ונדבה תיסבי בנסכים דחד קמ"ל שלא במעורבים למה לי סלקא דעתך אמינא ה"מ דקא מייתי עולה בנדר ושלמים בנדבה אי נמי איפכא אבל היכא דקא מייתי עולה ושלמים בנדר אי נמי עולה ושלמים בנדבה שם נדר אחד ושם נדבה אחת היא ותיסבי ליה בנסכים דחד קמ"ל אי במעורבים רבי תעשה בן בקר עולה אי זבח למה לי איצטריך סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דקא מייתי עולה ושלמים בנדר אי נמי עולה ושלמים בנדבה אבל היכא דקא מייתי שתי עולות חדא בנדר וחדא בנדבה אי נמי שני שלמים אחד בנדר ואחד בנדבה אימא שם שלמים אחת היא שם עולה אחת היא ותיסבי ליה בנסכים דחד קמ"ל לפלא נדר אי שלמים למה לי סלקא דעתך אמינא הני מילי היכא דמייתי שתי עולות חדא בנדר וחדא בנדבה אי נמי שני שלמים חדא בנדר וחדא בנדבה אבל היכא דקא מייתי שתי עולות בנדר ושתי עולות בנדבה אי נמי שני שלמים בנדר ושני שלמים בנדבה שם עולה אחד הוא ושם נדר אחד הוא ותיסבי ליה בנסכים דחד קמ"ל רבי אשה זאי מן הבקר אי מן הצאן למה לי סלקא דעתך אמינא הני מילי [בתרי מיני אבל בחד מינא חסבי ליה בנסכים דחד קמ"ל כבה תעשה לאחד למה לי ס"ד א"ר הני מילין בזה אחר זה אבל בבת אחת תיסבי ליה בנסכים דחד קמ"ל אלא שחטאתו של מצורע ואשמו טעון נסכים: מנא הני מילי דתיר ושלשה עשרונים סלת סמוכה במנחה הבאה עם הזבח הכתוב מדבר, אתה אומר במנחה הבאה עם הזבח או אינו אלא במנחה הבאה בפני עצמה כשהוא אומר העלה הבהן את העולה ואת המנחה הוי אומר במנחה הבאה עם הזבח הכתוב מדבר ועדיין איני יודע אם מטעונה נסכים ואם לאו ת"ל יין לנסך רביעית ההין תעשה על העולה או לזבח לכבש האחד עולה זו עולת בהמה זו חטאת מצורע או לזבח זו אשם מצורע ותיעוק ליה תרוייהו מובן

דאמר

אבי אמרים ס) דאמר רבי אבא מנין דאם לא מביא ובקרן לא מביא אם מביאם דכתיב יחדו דמר: ליבעי קרא לכתוב אם עולה קרבנו מן הבקר ואם מן הצאן קרבנו ואי אם מן הבקר ואם מן הצאן קרבנו מאי אם עולה קרבנו מן הבקר ומן הצאן קרבנו אלא